

ning flere uheldige Forhold: Mansardvinduer giver for lavt Lys i de almindelige (ret store) Udstillingsrum; de tilbagetrukne Ydervægge i en Mansardetage vil medføre for ringe Dybde i Rummene, naar de underliggende Etagers Rumdybde er bestemt af Normen for Museumsrum; den nedenfornævnte Opdeling af Museets forskellige Afdelinger lader sig neppe gennemføre med de rette Cirkulationsforhold. Og gaar man fra de praktiske Forhold over til andre Synspunkter, da vil man ikke føle sig tiltalt af en Ordning, der fra Vinduerne i gamle Bondestuer giver Udsigt til moderne Gaarde eller Taganlæg.

Ej heller vil Opgaven kunne løses tilfredsstillende, hvis Stueinteriørerne alle jagdes — hvad for øvrigt ej er gørligt, naar Stuerne, som f. Eks. „Hesbjerglejligheden“ eller Landboafdelingens Øverstestuer, har Vinduer til to Sider — ud til en tilstrækkelig lys Gaardsplads, hvor Hensynet til Arkitekturen ikke behøvede at tages saa strængt. Er man bundet til at lægge alle Interiørerne over i Bygningens mod Gaarden vendende Halvdel, Udstillingsrummene parallelt dermed i den modsatte Halvdel mod Gaden (Façaden), opstaar adskillige uheldige Forhold: Udstillingsrummene maa da holde Trit med Interiørerne, skønt deres Størrelse og Antal er afvigende derfra, og man er derved afskaaret fra at udstikke hvert enkelt Udstillingsrum i den Størrelse, det netop paa dette af Interiøret bestemte Sted skal have. (F. Eks. vil de i Udstillingsrum udstillede Hede-bosager optage langt mere Plads end Hedeboen, medens Udstillingsrummet med Samsøager kun kan fylde et Rum, der er mindre end Samsøstuen). Endvidere har adskillige af Interiørerne Dørene anbragt saaledes, at Udstillingsrummene maa ligge imellem dem. Uheldigt er det ogsaa, at man ved en saa bunden Placering ikke frit kan udnytte Bygningens Lys- og Skyggeside efter Samlingernes Tarv (f. Eks. Interiører i Lyssiderne, Udstillingsrum med Tekstiler i Skyggesiden).

Overhovedet gælder det for et Museum som Folkemuseet, at det indefra kan udformes saa frit som muligt, ubundet af Bygningens Arkitektur.

Her gør ogsaa det Forhold sig gældende, at Museets Samlinger for en Del skal opstilles i to sideløbende Serier. *Hovedudstillingen* (Hovedcirkulationen) omfatter det, alle besøgende skal se, nemlig Stueinteriørerne og de derimellem indskudte, almindelige Udstillingsrum. Som Sideskud paa den populært opstillede Hovedudstilling kommer *Special- og Studiesamlinger*, der bør ordnes som Stikrum (udenfor Hovedcirkulationen), lagt dér, hvor de, bestemt af Hovedudstillingen, hører hjemme. F. Eks.: I Hovedudstillingen findes et Rum for Tekstil og Tekstilfrembringelse (Syninger, Vævninger, Rokke, Væve, Garnvinder o. s. v.), alt kun i et mindre, letforstaaeligt Udvalg. I et Siderum hertil udenfor Hovedcirkulationen placeres Museets Samling af Tekstiler (delvis i Udræksrammer) og dertil henhørende Redskaber, bortset fra de Dele, der har Plads i den topografiske eller kronologiske Hovedudstilling. I Studiesamlingen bør forefindes Arbejdsborde og Tegnepladser, og f. Eks. et Elevhold fra en Kunstfidsskole skal kunne arbejde dér, uforstyrret af Museets øvrige Publikum.

Det vil forstaas, at en saadan Ordning med Studiesamlinger og Magasiner i Siderum ikke lader sig indrette, hvis Hovedudstillingen beslaglægger Etagens fulde Dybde.

Overhovedet forekommer det paakrævet, at der direkte op til Hovedudstillingen ligger ikke alene Studiesamlinger, men ogsaa Magasinrum og andre for Publikum afspærrede Arbejdsrum. Kun herved opnaar man at give Museumsbygningen den fornødne Elasticitet overfor Udvidelser og eventuelle Opstillingsændringer i Samlingerne, idet sideløbende Magasin og Arbejdsrum tillige danner Reserverum, der ligger saaledes for Hovedudstillingen, at de til enhver Tid kan indtages til denne og dens tidligere Indhold uden Gene flyttes andetsteds hen. Fremtidige Forøgelse, der f. Eks. kan bestaa i et Stueinteriør, vil ved den her skitserede Ordning kunne indsættes netop paa det Sted i Samlingen, hvor det hører til. Saafremt samtlige Magasin- og Arbejdsrum anbragtes for sig selv, f. Eks. i Lofts- eller Kælderetage, vilde man være tvunget til enten ad Aare at omflytte store Dele af Samlingerne eller straks at udforme Udstillingsrummene med Henblik paa senere Udvidelser, og herved vilde Udstillingsrummene i Aarevis komme til at staa halvtomme, ligesom der straks fra første Færd maa ofres Penge paa et Gulvareal, som der først i fjernere Fremtid blev Brug for.

Endelig gør der, naar Folkemuseets Bygningsforhold skal overvejes, sig ogsaa det Forhold gældende, at Folkemuseet bestaar af flere Underafdelinger, der tilsammen giver det samlede Kulturbillede, men hver for sig danner et afsluttet Hele, en begrænset Side af Kulturen. Og det synes paakrævet saavel for Hævdelsen af det rent videnskabelige System og Standpunkt som af Hensyn til Publikums Oversigt og rette Forstaaelse af det udstillede, at Museet ligesom en populærvidenskabelig Bog er opdelt efter klare Linier.